

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XXI. Virginem B. Ignatij Loiolæ conuersionem acu depingentem inuisit, ab
eaq[ue] ad sectandum Ignatium inuitatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

ELEGIA XXI.

Virginem B. Ignatij Loiolæ conuersionem
acu depingentem inuifit, ab eaque ad fe-
ctandum Ignatium inuitatur.

Terna mihi Parca voluebant pollice lustra,
Iamq; colus solida concutienda manu,
Littera Pythagoræ bifido celeberrima ramo
Anxia diuersum quando aperibat iter;
Iactabar dubius nunc huc, nunc promior illuc,
Quale oscilla leues dant agitata iocos.
Sic ubi fluctisonis bellatur miles in armis
Hippotadæ aduersâ prælia fronte gerens,
Nescit nauta cui, cui nauis obediat vnde,
Nulla iuuare potest anchora iacta ratem.
Dum dubius raptor, partes dum vexor in omnes,
Hippolytiq; vagis mens agitur equis;
Vt submorose aduentare crepuscula noctis;
Ad roseum Matris me iuuat ire torum.
Egredior sponsamq; auidus, dominamq; requiro,
Quæ mi Ariadneæ stamine pandat iter.
Inuenio doctâ meditantem emblemata bysso,
Aurea quæ nequeat pingere Pallas acu.
Ardebat rutilus flagrans Loiola sub armis,
Gallicaq; arcebat mœnibus arma suis.
Sublicium qualis pontem complexus Horati,
Tota acies vnus castraq; miles eras.
Sic patriæ vallum stat, ferrea fulmina spernens,
Quæ vomit Aetnæis machina fœta globis:

O

Dum

Dum maiora Deo placuit disponere fata,
 Militiaq; sacra destinat esse caput.
 Bombycis niveo dein vellere conopæum
 Scripserat artifici docta Maria manu.
 Hic iacet, & lecta ossa videt, videtq; dolorem,
 Nec medicas ferras barbaraq; arma timet.
 Emicat è celo lux aurea: foeda pruina
 Diffugit, ad superos castus anhelat amor:
 Et Veneris puer alatis fugit ocyùs Euris
 In matris gremium mergitur, inq; sinum.
 Infestis metuit caput obiectare periclis,
 Horrida in hostili viderat arma toro.
 Tum Pluti rabiosa sitis torpescit habendi,
 Seq; regi patitur irrequietus hydrops:
 Aurea regna Tagi, Pactoliq; aurea regna
 Veliuola cernit ludibrium domina.
 Fumosa ambitio, lauro qua pascit amarâ
 Semper ieiunas omniuolaq; animas,
 Quæ fuerat soror antè, & collactanea quondam,
 Quodq; suo iactat Iuno fuisse Ioni,
 Horrendum infrédens Stygias commigrat ad vndas,
 Purpureas piceo tingit in amne togas.
 Vnica pauperies, & grata pedissequa matri
 Et IESV nutrix officiosa placet.
 Exuperans celsi Serrata cacumina montis
 Excutit ex humeris vile Cratetis onus.
 Iam video Solymas populi feruere tumultu,
 Lunatosq; duces circumequitare domos:
 Voce suâ strepitatq; loquax & garrula byssus,
 Exanimumq; nihil viuida fingit acus.

Hic

Hic Loiola mei pœnas comitatur IESV,
 Tota ei sanguineis est via strata rosis:
 Seu qua Gethsemani Cedron deducit ad hortos,
 Seu qua Anna & Caipha stat scelerata domus:
 Et videt insani prætoria dura Pilati:
 Quæ fuit Herodis mimica scena, videt.
 Portag, Caluarie pandit malefausta theatrum,
 Quale Thyestee non meruere dapes.
 Virgine de saxo spectat venerabile bustum;
 Fixag, non vno sacra trophæa loco.
 Quid video? immitis nodoso stipite miles
 Imminet, ac tenerum tundit vtrumque latus.
 Sic decuit signare tui vestigia Christi
 Loiola, & madidas sanguinis ire vias.
 Non hæc meta tibi, non summa est creta malorum;
 Vincula sed patrijs sunt fabricata focis.
 Ipsa truces cudit male cauta Hispania boias;
 Et Salamancæ tibi turbida carcer erit.
 Hæc ibi perlegi spiranti animata colore,
 Quæ Mariæ insolitâ scripserat arte manus.
 Cetera defectis nequij supplere lacunis
 (Namque hic Dædaleam Virgo reliquit acum)
 Discere plura avidus, tum dicere plura parabam:
 Sperabam solidâ me potè nocte frui.
 Illa sed arrisu blando solata clientem,
 Tutus, ait, votis hic tibi portus erit.
 Loiola pete sollicitus, seuasq, procellas
 Sperne, sub hac stabit rupe animosa ratis.
 Tertius in roseis tibi cùm senarius annis
 Floruerit, vernus pinget & ora color;

Arma mihi, arma meo deuota accingere IESV,
 Tartareasq; acies sterne, Stygemq; doma.
 Pulueris expertem non carpet dextera palmam,
 Sanguine te cinget picta corona tuo.
 Quaq; minus metues sinuosa pericula fraudis,
 Tela Syracosii perpetiere senis.
 Tu ne cede malis, sed contra audentior ito:
 Ipsa adero.

ELEGIA XXII.

Ioannis Austriaci victoriam Actiacam ope
 Virginis partam canit.

M Orbifer autumnus, pomis redimitus & uuis,
 Nubilaq; & tristes ore vomebat aquas,
 Inq; iugo Libra steterat rota feruida solis,
 Et semisse pares carpserat hora dies.
 Necdum Aurora suo crines nodarat in auro,
 Culta nec ad speculum candida forma deæ:
 Sanguineus Mauors rutilus feruebat in armis,
 Letifera quatiens tela cruenta manu.
 Aeratumq; acuens Neptuni cura tridentem,
 Cerula in Actiacis frena lauabat aquis.
 Sternitur aduersis subito cum classibus equor,
 Et mare veliuolum pinea silua tegit.
 Liuentes Nereus humeros gemit, & malè dorso
 Tot validas vrbes sustinet & populos.
 Gens Otomanigenum, scopulis & syrtibus orta,
 Excisa è Geticis pectora marmoribus,

Exultat